

Misiunea transculturală

Pentru studiul din această săptămână, citește: Matei 8:5-13; 15:21-28; Marcu 5:1-20; Luca 17:11-19; Ioan 4:4-30; 12:20-32.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Iată Robul Meu pe care L-am ales, Preaiubitul Meu în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El și va vesti neamurilor judecata.” (Matei 12:18)

Este interesant că Domnul Isus Și-a petrecut o mare parte a vieții în Galileea, o provincie cunoscută și sub numele de „Galileea neamurilor” (Matei 4:15), datorită influenței străine din zonă. Până la începerea activității publice, El a trăit într-o cetate din această regiune: în Nazaret, un oraș situat la întretăierea drumurilor importante străbătute de armatele romane și de caravanele negustorilor. În această situație, Isus a intrat probabil în contact cu străinii pe tot parcursul vieții Sale pe pământ (să nu uităm de perioada petrecută în Egipt).

După ce a fost respins în Nazaret (vezi Luca 4:16-31), Isus Și-a îndreptat eforturile către cetatea Capernaum, un oraș galileean cosmopolit. Contactul cu cei ce nu erau evrei și cu lumea lor l-au influențat semnificativ lucrarea și învățătura. Chiar dacă Și-a concentrat atenția asupra celor din Israel, El avea în minte lumea întreagă. În cei peste trei ani dintre botez și înălțare, a intrat în contact direct cu persoane de altă naționalitate în cel puțin șase ocazii. Aceste contacte directe fac obiectul studiului nostru din această săptămână.

În vremea lui Isus, Israelul era împărțit în trei provincii: Galileea, Samaria și Iudeea. Samaria se situa între Galileea și Iudeea. De-a lungul vremii, samaritenii s-au închinat Dumnezeului lui Israel, dar și zeilor păgâni pe care și i-au adus cu ei oamenii din alte popoare, trimiși de împăratul Asiriei să populeze Samaria (vezi 2 Împărați 17:24-34). Ca prim câmp misionar, Samaria era ideală pentru apostoli, deoarece se afla în vecinătatea Israelului.

1. Ce tradiții a ignorat Isus vorbind cu femeia samariteană? Ioan 4:4-30

Femeia aceasta era bine informată cu privire la istoria poporului ei și a pus întrebări inteligente. Ea a condus conversația prin aceste întrebări. Isus însă a ales din întrebările și din afirmațiile ei acele lucruri care să-i aducă femeii un beneficiu spiritual. Singurul moment în care a deviat de la subiect a fost atunci când i-a cerut să-l aducă pe soțul ei, știind că nu era căsătorită și că trăise cu câțiva bărbați. În acest fel, El a căutat să-și croiască drum către inima ei, chiar dacă i-a produs un oarecare disconfort, și a reușit astfel să-i dea o mărturie puternică.

2. Cum au privit ucenicii faptul că Isus vorbea cu o femeie (în cazul acesta, samariteană)? Ioan 4:27

Nu trebuie trecută cu vederea reacția ucenicilor. Ei au fost surprinși că Isus stătea de vorbă cu o femeie străină. În această situație, Isus a încălcat câteva obiceiuri iudaice: în primul rând, i-a cerut unei femei samaritene să-i dea apă să bea și, în al doilea rând, a stat singur de vorbă cu ea. În Israel, bărbatul putea rămâne singur cu o femeie doar dacă îi era rudă. Când era în Israel, Isus respecta obiceiurile iudaice. În Samaria, era în afara teritoriului iudaic, însă, oricum, El făcea întotdeauna distincție între tradițiile omenesti și poruncile și preceptele divine.

Cât de mult ești dispus să ieși din zona ta de confort pentru a le sluji altora? Cât de departe ar trebui să mergi?

Obiectivele instructorului

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să cunoască marile principii biblice după care ar trebui să se călăuzească misiunea transculturală.
- La nivelul sentimentelor:** Să cultive înțelegerea față de oamenii care aparțin de altă rasă, etnie sau au alt statut social și să simtă dorința de a le da vestea bună despre Isus, trecând peste orice barieră culturală.
- La nivel practic:** Să susțină misiunea multiculturală prin rugăciune, financiar și, acolo unde este posibil, prin implicare personală.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Pentru toți oamenii

- A. Domnul Isus Și-a petrecut cea mai mare parte a timpului lucrând în Israel, însă, în câteva ocazii notabile, a intrat în teritoriile vecine și a lucrat cu neamurile. Ce principii ale misiunii transculturale poți identifica în lucrarea Sa cu femeia samariteană (Ioan 4:4-30)?
- B. Este posibil să răspândești vestea bună într-o altă cultură fără să iei cu tine bagajul tău cultural? Ce pași concreți putem face pentru a transmite Evanghelia în așa fel încât să fie înțeleasă de cei cărora ne adresăm?

II. Sentimente: Misiune cu inima deschisă

- A. Ce tipuri de sentimente ne pot determina să fim reticenți față de implicarea în misiunea transculturală? Ce principii biblice ne pot ajuta să ne schimbăm aceste sentimente?
- B. Cât de important este în această lucrare să ne adaptăm la nevoile celor care sunt altfel decât noi și de ce nu este suficient să le prezentăm doctrina?

III. Practic: Să ne implicăm

- A. Nu e neapărat necesar să mergi în altă țară pentru a întâlni oameni din altă cultură. Ce oameni de altă cultură decât a ta poți întâlni în localitatea în care trăiești?
- B. Ce poți face în mod concret pentru a le vesti acestor oameni Evanghelia?

3. Cum ne demonstrează următoarea relatare că până și cele mai mari bariere culturale pot fi dărâmate de dragul Evangheliei? Matei 8:5-13 (vezi și Luca 7:1-10).

În Capernaum, un ofițer roman care comanda o centurie (o sută de ostași) L-a căutat pe Isus. Iudeii aveau resentimente față de armata romană invadatoare și mulți romani îi urau pe iudei. Observăm totuși că, în acest caz, centurionul roman avea relații apropiate cu iudeii, în ciuda prăpastiei uriașe care îi despărțea în plan cultural și politic.

În relatarea sa, Luca amintește că sutașul i-a trimis la Isus pe „niște bătrâni ai iudeilor” (Luca 7:3) ca să-L roage să-l vindece pe sclavul lui. Și, lucru foarte interesant, ei au făcut exact ce le-a cerut. Cine erau acești bătrâni? Nu se precizează în text, dar se pare că ei aveau față de Isus altă atitudine decât alți conducători.

Sutașul era în mod clar un om al credinței: cuvintele sale către Isus, „zi numai un cuvânt și robul meu va fi tămăduit” (Matei 8:8), au dat o mărturie extraordinară despre credința sa în El. Sutașul „nu a așteptat să vadă dacă iudeii aveau să-L primească pe Acela care pretindea că este Mesia. Când «adevărata lumină care luminează pe orice om venind în lume» (Ioan 1:9) a luminat asupra lui, el, deși era departe, a înțeles slava Fiului lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 317

Sutașul înțelegea și respecta aspectele sensibile ale religiei iudaice. El știa că, potrivit legii, evreul nu avea voie să intre în casa unui păgân; de aceea, l-a cerut lui Isus să-l vindece pe robul lui de la distanță. Și Isus l-a vindecat pe rob. Credința păgânului a fost răsplătită. Isus a arătat că sutașul era un prototip al oamenilor din toată lumea care aveau să stea la masă alături de patriarhii evrei în marea zi a ospățului mesianic.

Istoria vindecării robului din casa sutașului roman ne arată că barierele culturale, oricât de mari, nu i-au putut ține pe romani separați de iudei. Cum putem învăța să depășim barierele culturale (având și conștiința împăcată), pentru a ajunge la alții?

Rezumat: Vestea bună a mântuirii nu a fost niciodată destinată în mod exclusiv poporului evreu. Ea trebuie să ajungă la toate popoarele. Ca urmași ai Domnului Hristos, suntem invitați să ne alăturăm Lui în această misiune.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Matei 8:11

Ideea de bază: Marea Trimitere este un apel adresat fiecărui credincios de a se implica în lucrarea de formare de ucenici din toate categoriile de oameni. Ea nu este o sugestie, ci o poruncă și un mod de viață pentru toți urmașii Săi.

Discuție introductivă. „Orice lucru de care ești convins că este corect poate fi greșit în alt loc”, spune un personaj dintr-o carte a Barbarei Kingslover, *The Poisonwood Bible*, în care prezintă experiența pe care a avut-o o familie misionară baptistă în Congo, la sfârșitul anilor 1950. Ea povestește cum, într-o ocazie, Nathan, pastorul misionar, încearcă să predice în dialectul local. „Tata Jesus is bangala!” a spus el, dorind să transmită ideea că „Isus este prețios”. Problema e că în limba kicongo contează foarte mult unde pui accentul. Din nefericire, cu accentul lui american, nu a pronunțat bine cuvântul „bangala” și din „prețios” s-a transformat într-o specie de plantă iritantă (*Metopium toxiferum*), rudă cu oțetarul de la noi. Cartea este un atac dur la adresa misionarilor lipsiți de tact care, odată cu creștinismul, își exportă și propria cultură. Ea se alătură numeroaselor critici aduse misiunii creștine.

Discutați în grupă despre sensul depreciativ pe care l-au dobândit cuvinte precum „convertire”, „prozelitism” și „misionar” în zona în care trăiți. De ce o activitate atât de frumoasă (de a le da oamenilor de știere despre planul lui Dumnezeu pentru mântuirea lor) este tratată cu atâta suspiciune și ostilitate? Ce putem face concret pentru a ne feri de lipsa de tact fie că lucrăm ca misionari într-o țară străină, fie că lucrăm în țara noastră?

4. Citește Marcu 5:1-20. De ce i-a acordat Isus atenție acestui străin posedat de demoni?

Regiunea Gadara se afla pe țărmul estic al Mării Galileei. Era o zonă care se aflase anterior sub stăpânirea Greciei, dar devenise parte a provinciei romane Iudeea. Bărbatul din Gadara era posedat și se manifesta oribil. Avea mare nevoie de ajutor divin și l-a primit.

Faptul că această eliberare s-a petrecut într-un teritoriu în care locuitorii nu erau evrei este confirmat de prezența porcilor. Este interesant de notat reacția oamenilor față de această pierdere financiară cauzată de înecarea porcilor: I-au cerut lui Isus să plece de acolo. Iar Isus i-a cerut omului vindecat să rămână acolo, ca să dea mărturie despre El, prin cuvânt, dar mai ales prin viața lui schimbată.

5. Citește Matei 15:21-28. Cum ar trebui înțelese cuvintele adresate de Isus acestei femei?

În cel de-al doilea pasaj, este vorba despre o fată „muncită rău de un drac” (Matei 15:22). Mama ei era „o grecoaică de obârșie siro-feniciană” (Marcu 7:26), fapt ce ne arată că regiunea aceea era un amestec pestriț de culturi. Strămoșii ei, locuitori ai Canaanului, fuseseră alungați de pe teritoriul lor de israeliții stabiliți acolo sub conducerea lui Iosua. Și în această ocazie, îl vedem pe Isus lucrând cu oameni care nu făceau parte din Israel.

În aparență, Isus i s-a adresat femeii prin cuvinte destul de aspre (ca de exemplu atunci când i-a asemănat pe canaanii cu niște căței), dar, în realitate, i-a pus la probă credința și a evidențiat dorința ei smerită de a primi ajutor.

„Prin purtarea Sa față de această femeie, [Mântuitorul] a arătat că ea, care era privită ca o persoană exclusă din Israel, nu mai e o străină, ci un copil în casa lui Dumnezeu. Fiind copil, are privilegiul să se împărtășească de darurile Tatălui. Acum, Hristos îi împlinește rugămintea și încheie lecția dată ucenicilor.” – Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 401

Ce lecții crezi că și-au însușit ucenicii când L-au văzut pe Isus slujindu-le acelor care nu făceau parte din poporul legământului? Dar noi, ce lecții ne însușim?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Isus dă la o parte barierele culturale

(Revezi împreună cu grupa Matei 8:5-13.)

Credința extraordinară a sutașului roman L-a mirat pe Isus și L-a determinat să facă următorul comentariu: „Vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția cerurilor” (Matei 8:11). Când a consemnat acest eveniment în evanghelia sa, Luca a accentuat și mai mult faptul că oamenii mântuiți vor veni din toate colțurile lumii: „Vor veni de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi” și că „sunt unii din cei de pe urmă care vor fi cei dintâi și sunt unii din cei dintâi care vor fi cei de pe urmă” (Luca 13:29,30).

La ospățul ceresc vor participa marii oameni ai credinței: Avraam, Isaac și Iacov. După cum știm, Avraam a fost tatăl multor neamuri (Geneza 17:4-6) și este numai potrivit să stea la masă alături de oameni din orice neam, seminție și popor.

Pe parcursul lucrării Sale, Isus a arătat clar că vestea bună era pentru toate popoarele. El a prefigurat ospățul ceresc de fiecare dată când a stat la masă cu păcătoșii, lucru care îi exaspera pe conducătorii iudei. Iar când i-a alungat pe schimbătorii de bani din templu, a citat din profeția lui Isaia: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune pentru toate neamurile” (Marcu 11:17).

Deși a chemat un anumit popor în timpurile Vechiului Testament, Dumnezeu a urmărit dintotdeauna ca toți locuitorii pământului să aibă parte de Cuvântul Său și de dragostea Sa. Ca urmași ai Săi, suntem chemați să mergem cu vestea bună la fiii și fiicele Sale din orice neam, seminție și popor.

În Epistola către romani, apostolul Pavel deschide o perspectivă asupra mântuirii oferite de Dumnezeu oamenilor din locurile unde Evanghelia nu a ajuns. Pentru a-și susține ideea, el citează din profeția lui Osea, veche de opt sute de ani: „Voi numi popor al Meu pe cel ce nu era poporul Meu și preaiubită pe cea care nu era preaiubită. Și acolo unde li se zicea: «Voi nu sunteți poporul Meu», vor fi numiți fii ai Dumnezeului celui viu” (Romani 9:25,26).

- 6. Citește Luca 17:11-19. De ce crezi că a menționat Luca faptul că singurul care a mulțumit era samaritean? Ce naționalitate puteau să aibă ceilalți nouă și de ce erau împreună cu samariteanul?**

Remarcăm mai întâi faptul că toți acești leproși îl cunoșteau pe Isus, întrucât L-au strigat după nume și titlu, cerând intervenția Sa. De asemenea, este interesant că nu au fost curățiți de lepră pe loc, ci au fost îndemnați să plece să se arate preoților, așa cum se recomandă în Leviticul 14:2. Toți au ascultat de acest îndemn și au pornit la drum, dând dovadă de credință în El și în puterea Sa de a-i vindeca.

Însă, dintre toți, numai samariteanul a mulțumit pentru vindecare. Ceilalți nouă s-au arătat preoților, dar au uitat să-l mulțumească Vindecătorului. După cum spune textul, samariteanul s-a întors din drum, până să se arate preoților. Și, din moment ce îi este amintită naționalitatea și Isus îl numește „străin” (Luca 17:18), putem deduce că leproșii ceilalți erau iudei. Dacă în mod normal iudeii nu aveau legături cu samaritenii, iată că boala de care sufereau cu toții i-a determinat să depășească această barieră. Nenorocirea și tragedia comună, numită de Albert Schweitzer „părtășia în suferință”, a desființat diferențele etnice. Nevoia comună după curățare, vindecare și mântuire i-a adus pe toți la Isus.

Cu toate acestea, samaritenii și ceilalți străini nu se aflau în primul planul lucrării lui Isus: „Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel” (Matei 15:24). Obiectivul Său principal era înființarea unei baze misionare solide printre iudei. Însă, pe tot parcursul lucrării Sale, le-a dat urmașilor Săi dovezi că Evanghelia trebuia să ajungă la toți oamenii. El a avut permanent grijă să-i ajute să înțeleagă că principala lor îndatorire era misiunea mondială, idee care le-a devenit clară abia după învierea Sa.

Ce rol are recunoștința față de Dumnezeu în viața de credință? Pentru ce I-ai putea mulțumi lui Dumnezeu chiar acum?

De discutat: Cum dezaprobă aceste pasaje aroganța culturală sau spirituală? Primii urmași ai lui Isus aveau nevoie să-și lărgască perspectiva asupra misiunii. Dar noi?

II. Isus al tuturor

(Revezi împreună cu grupa Luca 4:21-28.)

În sinagoga din Nazaret, Isus a făcut referire la văduva din Sarepta (1 Împărați 17:7-24) și la Naaman (2 Împărați 5) pentru a demonstra că Dumnezeu a găsit credință în afara lui Israel și nu în interiorul lui și pentru a sublinia că nici El nu a găsit credință în Nazaret. Oamenii din cetate s-au înfuriat atunci atât de tare, încât au vrut să-L linșeze.

De discutat: În ce privințe pot fi cuvintele rostite de Domnul Isus în această ocazie o avertizare pentru noi, adventiștii de ziua a șaptea?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

„Contextualizarea” este un termen pe care mulți oameni îl înțeleg greșit. Când aud cuvântul acesta ei se gândesc la compromis și la diluarea mesajului. În realitate, contextualizarea este un principiu fundamental și esențial al misiunii, demonstrat de Domnul Isus, de apostolul Pavel și de alte personaje biblice. Ea înseamnă exprimarea mesajului în așa fel încât să fie înțeles și relevant pentru oamenii din diferite medii culturale. O metodă de răspândire a Evangheliei care are succes în America de Nord, de exemplu, s-ar putea să nu fie potrivită în zona centrală a Chinei și nici invers.

Ellen G. White subliniază: „Oamenii din fiecare țară au trăsăturile lor tipice, distinctive și este necesar ca lucrătorii să fie înțelepți ca să știe cum să se adapteze ideilor lor tipice și să prezinte adevărul de așa fel încât să le facă bine.” – *Mărturii pentru pastori*, p. 213

Aplicație. Identificarea principiilor veșnice, universal valabile este un alt element important al contextualizării.

Întreabă: „V-a fost vreodată dificil să faceți distincție între aspectele vitale ale credinței și aspectele care țin de cultură?” Cum s-a rezolvat această dilemă și cum s-a ajuns la o înțelegere aprofundată cu privire la ce presupune ascultarea de Dumnezeu?

7. Citește Ioan 12:20-23. Ce se poate înțelege dincolo de solicitarea grecilor de a-L vedea pe Isus?

Grecii aceștia erau probabil convertiți la iudaism din moment ce li s-a permis să intre în zona templului, până în curtea neamurilor. Comentatorii au remarcat că ei i s-au adresat lui Filip, probabil, fiind atrași de numele lui grec. Deși lucrarea creștină de pionierat poate fi realizată de misionarii străini care țin seama de cultura autohtonă și care simt împreună cu localnicii, lucrarea cea mai eficientă de deschidere a unui nou câmp este realizată totuși de oamenii proveniți din același mediu ca și populația-țintă.

Grecii aceștia au venit la templu cu numai câteva zile înainte de răstignirea lui Isus și, cu siguranță, au fost mirați când au auzit cuvintele Sale despre suferința, moartea și biruința Sa finală. Abordarea lor a marcat începutul evanghelizării lumii. Până și fariseii au simțit lucrul acesta, fiindcă au exclamat: „Lumea se duce după El” (Ioan 12:19). Cererea acestor oameni a fost semnul că lumea era pregătită să înțeleagă moartea Sa ispășitoare! Grecii aceștia, un simbol al neamurilor, seminiților și popoarelor lumii, erau atrași la El. În curând, oamenii din toate țările și din toate timpurile aveau să fie atrași la Mântuitorul (versetul 32). Ucenicii urmau să constate că lumea era pregătită pentru Evanghelie.

„Venise ceasul proslăvirii lui Hristos. El Se afla deja în umbra crucii, iar cererea grecilor Îi arăta că jertfa pe care El urma să o aducă avea să-i atragă pe mulți la Dumnezeu. (...) El a văzut în străinii aceștia făgăduința unui seceriș bogat când despărțirea dintre iudei și neamuri urma să fie dată la o parte și când toate neamurile, limbile și popoarele urmau să audă solia mântuirii.” – *Viața lui Iisus*, p. 621, 622

Ce semnale actuale sugerează că lumea noastră este pregătită să primească vestea revenirii Domnului Isus? Sunt reale aceste semnale sau sunt doar o impresie nefondată? Argumentează!

Întrebare pentru meditație. De-a lungul anilor, pedagogii au debătut problema punerii accentului la sala de clasă pe *elev* (pe nevoile lui și pe stilurile de învățare) sau pe *curriculum* (pe conținutul predării). Noi pe ce punem accentul – pe oameni și pe nevoile lor sau pe doctrină? Cum putem găsi echilibrul între adaptarea strategiei noastre misionare la nevoile oamenilor ținând cont de contextul cultural și prezentarea învățăturilor Scripturii?

În eforturile noastre de contextualizare a strategiei misionare, cum procedăm ca mesajul să fie clar și relevant, evitând însă capcana sincretismului (când mesajul e atât de adânc „îngropat” în convingerile și practicile ascultătorilor, încât își pierde semnificația)?

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

Don și Caroline Richardson, misionari în mijlocul populației Sawi din Noua Guinee, au constatat că simpla predicare despre Isus nu dădea aceleași roade ca în America. Au descoperit că poporul Sawi ridica trădarea la rang de virtute. Iuda, trădătorul Domnului Isus, era pentru ei un erou. – Don Richardson, *Peace Child* [„Copilul păcii”], ediția a IV-a, 2005

În cele din urmă, cei doi au descoperit că, în acea regiune, la încheierea păcii între satele aflate în conflict, un tată din fiecare sat îi oferea în dar dușmanului un copil de-al lui, „copilul păcii”. Imediat au văzut în obiceiul acesta, cu care ei erau familiarizați, ocazia de a le prezenta Evanghelia: Isus, Copilul Păcii, dăruit de Tatăl iubitor. Misionarii au contextualizat mesajul fără a-l compromite și au reușit, în final, să le vorbească oamenilor despre Domnul Isus pe înțelesul lor.

Activitate: Revedeți împreună câteva dintre parabolele spuse de Isus. Cum și-a adaptat El pildele în funcție de ascultători? Spre exemplu, când le vorbea țăranilor, le povestea despre grâu, animale și semănat. Pescarilor le vorbea despre pești și plase de pescuit. Ce parabole ar spune Isus astăzi? Faceți o listă cu tipuri de ascultători (poate fi adaptată la zona în care locuiți), de exemplu: instalatori sanitari, profesori, programatori, contabili, medici, tâmplari, sportivi, agricultori, șomeri, clerici etc.

Ce parabole le-ar spune Isus acestor categorii de persoane pentru a conecta adevărul spiritual la viața lor zilnică?

Cuvintele acestea (Matei 8:11,12) au fost rostite într-adevăr într-un anumit context și cu referire la anumiți oameni, dar nu trebuie să ignorăm principiul transmis de ele. Aceia care au primit mari privilegii, mari avantaje în ceea ce privește adevărurile spirituale și teologice, trebuie să fie atenți. Este ușor să ajungem mulțumiți cu adevărurile care ne-au fost încredințate, cu adevărurile pe care nimeni altcineva nu le propovăduiește. Totuși este necesar să ne asigurăm, în primul rând, că suntem bine înrădăcinați în aceste adevăruri și, în al doilea rând, că avem dorința de a le vorbi despre ele celor ce nu le cunosc.

Întrebări recapitulative

1. Gândește-te la discuția lui Isus cu femeia samariteană: cine are de trecut peste mai multe bariere – misionarul sau persoana a căreia el îi vestește Evanghelia?
2. Care este cauza principală a dificultăților de abordare a diverselor grupuri sociale, etnii, naționalități etc.? Cum poate fi depășită această problemă?
3. Ce probleme de ordin etic sau moral pot apărea în încercarea de a trece peste barierele sociale, culturale etc., pentru a le vesti altora Evanghelia?
4. Cum au fost posibile relațiile strânse dintre centurionul roman și liderii iudei care au mijlocit la Isus pentru el, în ciuda diferențelor culturale și a animozității dintre națiunile lor?
5. Ce sugerează faptul că Isus a mers în ținuturile Gadarei și Sidonului, cu privire la scopul vizitelor Sale în aceste ținuturi?
6. Dacă, dintre cei zece leproși vindecați de Isus, unul era samaritean, ce naționalitate ar fi putut să aibă ceilalți? De ce erau împreună, în ciuda posibilelor diferențe etnice dintre ei? Ce învățăm din această situație în privința factorilor care îi apropie pe oameni unii de alții?
7. Ce se poate înțelege dincolo de solicitarea grecilor de a-L vedea pe Isus?
8. Ce semnale poți distinge în prezent cu privire la faptul că lumea noastră este pregătită să asculte mesajul despre revenirea lui Isus? Ce dovezi ai că aceste indicii sunt reale, nu doar impresii nefondate?

Măine: Ziua împotriva drogurilor

8. Mireasa credincioasă (2)

Când stratagema aceasta n-a mai mers, soacra a apelat la ajutorul celeilalte nurori pentru a-i demoraliza pe Shanti și Bhudroy. Nora aceasta era egoistă și arțăgoasă. Le făcea tuturor viața amară.

La un an după ce Bhudroy a devenit creștin adventist, fratele său mai mare a decedat. Apoi, Shanti s-a îmbolnăvit de malarie. Medicamentele nu i-au ajutat și starea ei s-a agravat, dar, când nu a mai făcut febră, soacra a acuzat-o că se preface. Shanti a strigat atunci la Dumnezeu: „De ce îngădui să sufăr atât de mult în familia aceasta?” Și soțul ei s-a descurajat și îl acuza pe Dumnezeu pentru necazurile prin care treceau.

Mama lui Shanti a aflat despre boala ei și a venit să o vadă. Cuskra a întâmpinat-o însă cu următoarea cerere: „Ia-o acasă la tine. Nu ne mai e de folos.” Mama a luat-o acasă, dar a lăsat-o pe micuța Reena acolo. Apoi a dus-o la spital, ca să fie tratată corespunzător. Între timp, convinsă că Shanti avea să moară, soacra a început să-i caute o altă soție lui Bhudroy, dar el i-a spus că nu vrea să se recăsătorească.

Cu timpul, Shanti s-a însănătoșit, dar a rămas cu mama ei.

Cumnata ei, cea al cărei soț murise, a cerut să i se dea o bucată din terenul familiei pentru cei trei fii ai ei. Era îndreptățită să primească o parte din teren, dar socrii ei depindeau de pământ și au ajuns într-o situație critică. Nora cea egoistă căuta să obțină tot ce putea pentru ea și pentru copiii ei. Treptat, soacra și-a dat seama că Shanti era o noră credincioasă, iar cealaltă era egoistă și lacomă. L-a rugat atunci pe Bhudroy să o aducă acasă pe Shanti.

Bhudroy s-a dus să o vadă pe Shanti. I-a povestit că mama lui se schimbaseră și că o ruga să se întoarcă acasă. Shanti ardea de nerăbdare să-și vadă fetița și a plecat imediat.

S-a bucurat văzând cât de mult se schimbaseră soacra ei, care, acum, a primit-o cu căldură și a tratat-o cu respect și cu bunăvoință. Shanti s-a hotărât să dea un exemplu cât mai bun de creștinism, sperând ca și soacra ei să-și predea viața lui Isus. Și, într-adevăr, după câțiva ani, cu puțin înainte să moară, soacra ei L-a primit pe Hristos.

Și Bhudroy și-a reînnoit legământul cu Hristos, iar acum el și Shanti trăiesc în pace, ca familie creștină. Tânăra mireasă credincioasă a supraviețuit încercărilor și i-a condus pe soțul și pe socrii ei la Isus.

Experiență relatată de Reena Murmu, fiica lui Shanti și Bhudroy.

IULIE

1. M. Matei 7:29
2. J. Matei 5:2,3
3. V. Romani 3:24
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
4. S. 1 Ioan 3:4,5
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
5. D. Apocalipsa 21:7
6. L. Isaia 42:21
7. M. Faptele ap. 24:16
8. M. 2 Corinteni 1:12
9. J. Romani 8:4
10. V. Romani 3:31
s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:10, AR 21:26
11. S. Ioan 15:1,4
s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:14, SM 21:26, DJ 21:09, AR 21:26
12. D. Eclesiastul 12:13
13. L. Romani 6:22
14. M. Coloseni 3:22,23
15. M. 1 Ioan 2:2,3
16. J. 2 Împărați 7:9
17. V. Efeseni 6:10
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:00, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
18. S. Romani 8:2
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 20:59, MS 21:09, SM 21:21, DJ 21:04, AR 21:21
19. D. 1 Ioan 5:13
20. L. 1 Petru 3:15
21. M. Daniel 6:22,23
22. M. Evrei 4:9,10
23. J. Evrei 4:1
24. V. Ioan 8:32,36
s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:53, MS 21:03, SM 21:14, DJ 20:59, AR 21:15
25. S. Tit 2:1
s. a. B 20:49, CT 20:38, IS 20:52, MS 21:02, SM 21:13, DJ 20:58, AR 21:14
26. D. Matei 7:24,26
27. L. Ioan 14:8,9
28. M. Ioan 17:17
29. M. Ioan 8:12
30. J. Romani 12:2
31. V. Matei 17:5
s. a. B 21:42, CT 20:32, IS 20:45, MS 20:55, SM 21:06, DJ 20:51, AR 21:07

AUGUST

1. S. Matei 13:9,16,17
s. a. B 20:41, CT 20:30, IS 20:43, MS 20:54, SM 21:04, DJ 20:50, AR 21:05
2. D. 2 Corinteni 3:18
3. L. Ioan 12:32
4. M. Ioan 14:6
5. M. Daniel 12:3
6. J. 2 Timotei 1:7
7. V. Luca 22:32
s. a. B 20:33, CT 20:23, IS 20:35, MS 20:45, SM 20:55, DJ 20:42, AR 20:57
8. S. 1 Tesaloniceni 5:22
s. a. B 20:32, CT 20:21, IS 20:33, MS 20:44, SM 20:54, DJ 20:41, AR 20:56
9. D. Matei 6:19,20
10. L. Marcu 10:21
11. M. Faptele ap. 24:14,15
12. M. Ieremia 17:9,10
13. J. Geneza 13:8
14. V. Luca 17:28-30
s. a. B 20:23, CT 20:12, IS 20:23, MS 20:34, SM 20:44, DJ 20:32, AR 20:46
15. S. 1 Timotei 4:7,8
s. a. B 20:22, CT 20:11, IS 20:22, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:31, AR 20:44
16. D. Romani 14:12
17. L. Ezechiel 14:20
18. M. Matei 22:5,14
19. M. Matei 13:33
20. J. Isaia 28:16
21. V. Daniel 6:7,10
s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:11, MS 20:22, SM 20:31, DJ 20:21, AR 20:34
22. S. 2 Corinteni 9:9
s. a. B 20:10, CT 20:00, IS 20:09, MS 20:20, SM 20:29, DJ 20:19, AR 20:33
23. D. 1 Timotei 6:10
24. L. Matei 4:4
25. M. 1 Timotei 4:1
26. M. Ioan 8:39
27. J. Filipeni 3:14
28. V. Matei 25:15,20,21
s. a. B 20:00, CT 19:50, IS 19:58, MS 20:09, SM 20:18, DJ 20:09, AR 20:22
29. S. Luca 16:10
s. a. B 19:58, CT 19:48, IS 19:56, MS 20:07, SM 20:16, DJ 20:07, AR 20:20
30. D. Efeseni 5:16
31. L. Romani 13:11

SEPTEMBRIE

1. M. Faptele ap. 16:25
2. M. Iacov 4:8
3. J. Luca 10:41,42
4. V. Matei 6:25
s. a. B 19:48, CT 19:37, IS 19:45, MS 19:56, SM 20:04, DJ 19:57, AR 20:09
5. S. Ioan 6:35
s. a. B 19:46, CT 19:35, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
6. D. 2 Timotei 3:16,17
7. L. Matei 6:6
8. M. Psalmii 42:2
9. M. 1 Tesaloniceni 5:17
10. J. Psalmii 46:10,11
11. V. 1 Ioan 1:3
s. a. B 19:35, CT 19:24, IS 19:31, MS 19:42, SM 19:50, DJ 19:44, AR 19:55
12. S. Psalmii 104:34
s. a. B 19:33, CT 19:23, IS 19:29, MS 19:40, SM 19:48, DJ 19:42, AR 19:53
13. D. 1 Timotei 4:13,15
14. L. Iacov 5:16
15. M. Psalmii 119:105
16. M. Matei 7:7
17. J. Matei 12:19,20
18. V. Luca 18:14
s. a. B 19:22, CT 19:11, IS 19:17, MS 19:28, SM 19:36, DJ 19:31, AR 19:41
19. S. Ioan 14:10
s. a. B 19:20, CT 19:10, IS 19:15, MS 19:26, SM 19:34, DJ 19:29, AR 19:39
20. D. Marcu 8:34
21. L. Luca 10:20
22. M. Ioan 12:36
23. M. Luca 14:10,11
24. J. Isaia 30:15
25. V. Matei 5:14,16
s. a. B 19:08, CT 18:58, IS 19:02, MS 19:15, SM 19:21, DJ 19:18, AR 19:27
26. S. Ioan 7:17
s. a. B 19:07, CT 18:56, IS 19:00, MS 19:13, SM 19:19, DJ 19:16, AR 19:26
27. D. Evrei 12:15,16
28. L. Psalmii 111:10
29. M. 2 Timotei 1:13,14
30. M. Ioan 6:63